

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – postępowanie wszczęte przez Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

(Sprawa C-39/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Sprzedaż gruntów rolnych przez organy administracji publicznej — Przepis prawa krajowego pozwalający właściwym organom sprzeciwić się sprzedaży gruntu rolnego, w wypadku gdy zaproponowaną cenę uznaje się za „znacząco nieproporcjonalną” do wartości rynkowej — Pomoc przyznawana niektórym przedsiębiorstwom lub na produkcję niektórych towarów — Kryterium inwestora prywatnego — Określenie „wartości rynkowej”)

(2015/C 302/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

przy udziale: Thomasa Erbsa, Ursuli Erbs, Landkreis Jerichower Land

Sentencja

Artykuł 107 ust. 1 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, iż przepis prawa krajowego, taki jak ten analizowany w postępowaniu głównym, który w celu zapewnienia ochrony interesów gospodarstw rolnych zakazuje podmiotowi działającemu w imieniu państwa sprzedaży – w trybie przetargu publicznego – gruntu rolnego na rzecz oferenta proponującego najwyższą cenę, w wypadku gdy właściwy organ administracji lokalnej uzna, że oferta tego oferenta jest znacząco nieproporcjonalna do szacowanej wartości tego gruntu, nie może stanowić „pomocy państwa”, pod warunkiem że zastosowanie tego przepisu prowadzi do uzyskania ceny jak najbliższej wartości rynkowej omawianego gruntu rolnego, co winien ustalić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-88/14) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (UE) nr 1289/2013 — Artykuł 1 pkt 1 i 4 — Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 — Artykuł 1 ust. 4 lit. f) — Artykuł 290 TFUE — Zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego — Umieszczenie przypisu — Zmiana aktu ustawodawczego)

(2015/C 302/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, B. Martenczuk i G. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio, A. Troupiotis i A. Pospíšilová Padowska, pełnomocnicy)

Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Pleśniak i K. Michoel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, D. Hadroušek i J. Škeřík, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska pokrywa koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)/FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

(Sprawa C-95/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ towarów — Artykuły 34 – 36 TFUE — Środki o skutku równoważnym — Dyrektywa 94/11/WE — Artykuły 3 i 5 — Harmonizacja wyczerpująca — Zakaz utrudniania wprowadzania do obrotu obuwia spełniającego wymogi dyrektywy 94/11 dotyczące etykietowania — Przepisy krajowe nakazujące wskazanie na etykiecie kraju pochodzenia produktów przetworzonych za granicą opisanych przy użyciu włoskiego słowa „pelle” — Produkty dopuszczone do swobodnego obrotu)

(2015/C 302/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)

Strona pozwana: FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

Sentencja

Artykuły 3 i 5 dyrektywy 94/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do etykietowania materiałów używanych w głównych częściach składowych obuwia przeznaczonego do sprzedaży konsumentom należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego tego rodzaju, jak przepisy omawiane w postępowaniu głównym, zakazującym między innymi wprowadzania do obrotu skórzanych składników obuwia pochodzących z innych państw członkowskich lub z państw trzecich, które w tym drugim przypadku zostały już wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim lub w rozpatrywanym państwie członkowskim, jeśli na produktach tych nie wskazano informacji o państwie pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 28.7.2014.